

KRÖNIKA

Protektionismens återkomst - Ett hot mot global samverkan

Protektionismens återkomst - Ett hot mot global samverkan

Vi lever i en tid då globaliseringen länge har varit den rådande normen. Världens ekonomier är sammanflätade och varor och tjänster flödar över gränserna med en hastighet som för bara några decennier sedan var otänkbar. Men i skuggan av denna globalisering har en gammal företeelse åter börjat göra sig påmind: protektionism.

Protektionism, en ekonomisk politik som syftar till att skydda inhemska industrier från utländsk konkurrens genom tullar, kvoter och andra handelshinder, har återigen blivit ett samtalsämne. Det presenteras som lösningen på nationella problem, som arbetslöshet eller ekonomisk nedgång.

Ett av de mest uppmärksammade exemplen på protektionism i modern tid är Donald Trumps politik under hans tid som USA:s president. Trump drev en tydligt protektionistisk agenda med slagorden "America First".

Han menade att USA hade förlorat på globaliseringen och att det var nödvändigt att återställa balansen genom att införa tullar och omförhandla handelsavtal. Ett av hans mest kända drag var handelskriget mot Kina, där höga tullar infördes för att skydda amerikansk industri och minska handelsunderskottet.

"Protektionismens lockelse är förståelig i tider av osäkerhet, men historien lär oss att den sällan är löningen"

Verkligheten är dock sällan så enkel. I en globaliserad värld är ekonomier beroende av varandra. När ett land inför tullar eller andra handelshinder kan det skapa motsvarande åtgärder från andra länder, vilket leder till ökade kostnader för konsumenterna och förlust av exportmöjligheter för de inhemska företagen.

Under 1930-talet när USA införde Smoot-Hawley-tarifferna, som ledde till liknande åtgärder från andra länder, förvärrades den stora depressionen.

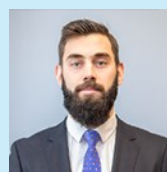
Trots dessa lärdomar ser vi idag en ökning av protektionistiska åtgärder världen över. Argumenten varierar - från att skydda inhemska arbetare till att säkerställa nationell säkerhet - men konsekvenserna riskerar att bli desamma: en försvagad global ekonomi, ökad osäkerhet och minskad innovation.

Samtidigt finns det fördelar. Genom att skydda strategiskt viktiga industrier, som stål eller teknologi, kan ett land säkerställa att det har kapacitet att möta egna behov i händelse av en kris. Detta är särskilt relevant i en tid då geopolitiska spänningar ökar, och beroendet av utländska leveranskedjor kan ses som en potentiell sårbarhet.

Men vad är då alternativet? Svaret ligger kanske i att söka en medelväg. Genom att främja rättvisa handelsavtal och samarbeta internationellt kan vi bygga en starkare global ekonomi.

Samtidigt kan man införa exportrestriktioner på avancerad teknik som kan användas i militärt syfte, likt USA gör med AI-chip till Kina, för att komma åt säkerhetsfrågan. Detta slår också mot ekonomin, men kan göras mer riktat för att uppnå maximal effekt med minimal nedsida.

Protektionismens lockelse är förståelig i tider av osäkerhet, men historien lär oss att den sällan är lösningen på de problem vi står inför. Istället behöver vi en ny form av global samverkan, där vi tar tillvara på globaliseringens fördelar. Endast genom samarbete kan vi möta framtidens utmaningar på ett sätt som gynnar oss alla.

Sebastian Gierlowski Carling
INVESTERINGSSTRATEG